

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **E. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.1.2015, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2014, **o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.1.2015 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21.10.2014, kterým žalobkyni odňala invalidní důchod od 12.12.2014 podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ v Bruntále ze dne 7.10.2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25%. V řízení o námitkách žalobkyně byl její pokles pracovní schopnosti rovněž hodnocen 25% podle kapitoly IX, oddíl A, položky 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala, že nedošlo k žádnému zlepšení jejího zdravotního stavu. Naopak jí byl mimo rozhodující příčiny invalidity I. stupně zjištěn vysoký krevní tlak, závratě a zhoršení motoriky. Vykonává povolání brašnářky, což je s ohledem na její zdravotní stav značně náročné, i když jí zaměstnavatel přeřadil na nejjednodušší práci. Má za to, že její pracovní schopnost poklesla již v září 2013 minimálně o 35% a tento stav nadále trvá.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 2.1.2015 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ Bruntál, žalobkyni předloženou propouštěcí zprávou FN Olomouc, neurologické kliniky z hospitalizace od 7.1.2015 do 21.1.2015, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 30.4.2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně byla uznána od ledna 1996 částečně invalidní. Od 2.1.2006 jí byl částečný invalidní důchod odňat a od 1.9.2013 byla posouzena jako invalidní pro invaliditu v I. stupni. Dne 7.10.2014 byla u žalobkyně provedena kontrolní lékařská prohlídka posudkovým lékařem OSSZ v Bruntále se závěrem, že není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti činí 25% podle kapitoly IX, oddíl A, položky 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 21.10.2014 invalidní důchod žalobkyni odňala. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o kterých žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku lékaře ČSSZ ze dne 17.12.2014, který hodnotil její pokles pracovní schopnosti stejným způsobem.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z kompletní zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře MUDr. B. S. a z dokumentace doložené ve spisu OSSZ Bruntál. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně kongenitální kardiální vadu, stav po aortální stenóze řešené náhradou aortální chlopně a ascendentní aorty v dubnu 2013, ischemickou chorobu srdeční a přetlakovou chorobu. Kardiální nález je kompenzován a je dokladována dobrá systolická funkce levé komory, porucha diastolické funkce při přetlakové chorobě, funkce mechanické náhrady aortální chlopně je dobrá, na ostatních chlopních bez významnější patologie a na EKG bez známek srdeční ischemie. U žalobkyně je zjevná psychogenní nadstavba potíží při situačních problémech, t.č. hodnocena jako depresivní syndrom, který nelze považovat za součást dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, neboť dosud nejsou vyčerpány možnosti léčby (t.č. je žalobkyně hospitalizována v PL Šternberk). Posudková komise dále uvedla, že k odnětí invalidity vedla dobrá

kompenzace základního onemocnění s dobrou kardiální funkcí po provedené operaci a stabilizace zdravotního stavu i s vyloučením závažnějšího neurologického, očního a ORL vyšetření. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně hodnotila PK MPSV ČR kapitolou IX, oddíl A, položkou 6b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. dolní hranicí této položky 25% na dobrý klinický nález, stabilizaci stavu, téměř úplnou korekci srdeční vady, s dobrou systolickou funkcí levé komory a s ohledem na dosavadní pracovní zařazení. Datum zániku invalidity stanovila PK MPSV ČR dnem 7.10.2014.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 2.1.2015 již nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 25% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Svým posudkovým závěrem se shodla s posudky lékařů OSSZ v Bruntále i ČSSZ a řádně odůvodnila zánik invalidity u žalobkyně.

Jelikož žalobkyně k datu 2.1.2015 neplnila zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyla invalidní, a proto jí invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.10.2014, kterým invalidní důchod žalobkyni v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 11. června 2015

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**